

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

dan, svetac, blagdan	misna nakana	
NEDJELJA, 17. listopada DVADESET I DEVETA NEDJELJA KROZ GODINU <i>Ignacije, Vatroslav</i>	8.00	† Milan Daniel Jurić Na nakanu Snježane
	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	Na nakanu za Anitu Pavlović
	18.30	† Igor Suk
PONEDJELJAK, 18. listopada <i>sv. Luka, evanđelist</i>	18.30	Na nakanu za Luku † Luka Butigan;
UTORAK, 19. listopada <i>sv. Pavao od Križa</i>	18.30	† Josip Jambrec; † Antun Jakić; † Mira Urli i pok. iz ob.; Na nakanu za Barbaru i Helenu; Na nakanu; † Jure Gagić;
SRIJEDA, 20. listopada <i>Kornelije, Andrija</i>	18.30	† Kata i Ilija; † Višnjica Nikolić
ČETVRTAK, 21. listopada <i>Uršula, Kajo</i>	18.30	† Pero Miljak; † Ljubica Mešnjak
PETAK, 22. listopada <i>sv. Ivan Pavao II, papa</i>	18.30	† Ana i Josip Horvat; † Nevenka i Antun Vukina; † Josip i Perka Čupić; † Drago i Jelica Bašić; † Nada, Antun, Sofija i Zdenko Prebeg; Na nakanu;
SUBOTA, 23. listopada <i>sv. Ivan Kapistran</i>	18.30	† Marko Vujnovac; Za duhovna zvanja u našoj župi
NEDJELJA, 24. listopada TRIDESETA NEDJELJA KROZ GODINU <i>Antun, Marija</i>	8.00	
	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	† Franjo Gojević-Zrnić; † Kristina i Viktor Horvat
	18.30	† Mira Ojvan; † iz ob. Lukač

Izdaje: ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB

tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr;

e-mail: zupa@malaterezija.hr

Odgovorni urednik: vlč. MARIO PAVIĆ, župnik

Uredništvo: dr. sc. Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić, prof.

Suradnici: Damir Banić i Ivan Huzjak

Za potrebe crkve (župe), IBAN: HR2023400091110129755

Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati

TRNJANSKA RUŽA

Glasilo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
Miramarska 92, Zagreb
951. God XXIV. 17. listopada 2021.

Kršćanstvo odrastanja

U zreloj i odrasloj dobi čovjek nerijetko poželi biti ponovo dijete. Maglovito negdje u njemu žive osjećaji ljubavi, blizine, topline, sigurnosti, nježnosti i zaštite. Kad bi mogao, želio bi zadržati svoju zrelost i znanje i iskustvo i vratiti se natrag. Ili ponekad razmišlja da bi najbolje bilo jednostavno biti ono bezbrižno ljudske biće o kojem su svi drugi brigu vodili i nad kim su svi strepili.

Odrastanjem se nešto izgubi i nešto se novo stekne. Gubi se znatiželja, osjećaj uzbuđenja, nije ama baš sve zanimljivo što nas okružuje. S odrastanjem i vremenom zrenja postajemo racionalniji, hladniji i ravnodušniji i bajke sada pričamo svojoj djeci i čudimo se kako ona u njih istinski vjeruju, jer mi više ne možemo vjerovati u takve priče. Ne odrastamo samo fizički. Sazrijevamo i psihološki i duhovno. Dječja vjera polako slabi, a njezino mjesto preuzima drugačije iskustvo i shvaćanje vjere. Manje ili više svi prolazimo kroz jedno bolno iskustvo oprostaja i rastanka od naše dječje vjere i ulazimo u jedno za nas teže i zahtjevnije razdoblje vjerovanja. Starca s bijelom bradom koji sjedi na oblaku zamjenjuje nevidljivi Bog s kojim nije uvijek jednostavno komunicirati.

Oproštaj i rastanak od djetinje vjere od vremena do vremena uzrokuje udaljenost i od mnoštva stvari koje su nam u životu vjere kao djeci bile izazovne i privlačne. Više ne ministriramo, ne pjevamo u zboru, ne čitamo na misi. Negdje u tom procesu odrastanja u tom odnosu prijelaza između vjere djeteta u vjeru odraslog čovjeka susrest ćemo se i s jednim za nas novim pitanjem. Vjerujem li još uvijek u Boga? Vjerujem li još uvijek u Krista? Moja udaljenost kao da mi govori da sam otišao predaleko i moja osobna vjera ili polako slabi i blijedi ili me udaljenost pretvara u ravnodušnog vjernika i kršćanina. Ovo stanje koje nas može pratiti mjesecima pa i godinama nazovimo kršćanstvo odrastanja.

Možda o njemu govori ona Pavlova rečenica koju možemo parafrazirati ovdje: Kad bijah nejače razmišljaš kao nejače, sad kao odrastao razmišljam kao odrasli čovjek. Ne odrastamo i ne sazrijevamo samo mi. Naša osobna vjera prolazi kroz isti proces, stanje i iskustvo. Kako se život s vremenom komplicira i postaje ozbiljniji i vjera i s njom povezan vjernički život također postaje i ozbiljniji i složeniji. Naša pitanja više nisu djetinja, sada su to već pitanja odraslog kršćanina o nečemu o čemu kao dijete nije pitao ni Boga ni Krista ni Crkvu. Pitanja o smislu života, o svrsi patnje, o smislu umiranja, o odnosu između zla i dobra, o Bogu koji pripušta da se događaju tragedije i nevolje.

Nitko od nas ne bi mogao točno pokazati datum na kalendaru i reći ovo je trenutak kad sam iz razdoblja nejakosti prešao u razdoblje odraslosti. Možda netko među nama tko je doživio i proživio nekakav događaj koji mu je obilježio život može potvrditi kako je taj događaj bio trenutak umiranja djetinje vjere i rađanja njegove odrasle vjere. Sve je ovo izgleda u suprotnosti s onim što Isus govori kada napominje da ako ne postanemo djeca nećemo ući u kraljevstvo Božje. Može li odrastao

vjernik i zreo kršćanin vjerovati u Boga kao starca s bradom, u anđele kao one koji imaju fizička krila čije je perje slično perju ptice poput orla ili sokola, u đavla koji u ruci drži vile, ima rogove i rep? Isusov dictum o djetinjstvu vjere odnosi se na povjerenje u Boga, na mogućnost koja nam je otvorena, da se predamo u Božje ruke i Kristovo krilo. Kršćanstvo odrastanja je proces koji se kreće između one Pavlove nejakosti i odraslosti i onog Kristova zahtjeva da se ostane djetetom. Kako pomiriti Pavla i Krista? Prestati vjerovati u starca s bradom i istovremeno vjerovati u Božje postojanje? Jedan od puteva i pokušaja je istovremeno odrastanje nas, naše vjere i našeg povjerenja kao jedinstvenog stanja kojim vjerujemo i uspostavljamo odnos s Bogom.

Kršćanstvo odrastanja je put kojim svlačimo sa sebe ono nejakost, ali svlačimo sa sebe i djetinju vjeru i naivno povjerenje i naivnost. I negdje odrastajući kroz život kao vjernici i kršćani oblačimo neku novu i drugačiju odjeću na sebe. Presvlačimo se u odraslost i zajedno s njom oblačimo se u odraslu vjeru i zrelo povjerenje u Boga. U tom hodanju putem kršćanstva odrastanja gubimo ponekad mnogo od onoga početnog elana, entuzijazma i emotivnog intenziteta vjere i vjerničkog života. Nekako kao da mi i naša vjera s nama postajemo tiši, mirniji, manje emotivni i intenzivni.

Ipak, dok gubimo istovremeno otkrivamo i proživljavamo nova iskustva vjerničkog života koja se oslanjanju na zrelost, stabilnost, čvrstoću i jasnoću u stavovima i u mišljenjima. U razdoblju nejakosti bili smo bezazleni kao golubovi, a sada u razdoblju odrasle vjere lukavi smo kao zmije, oni smo koji sada racionalno, promišljeno, zrelo i stabilno vjeruju i žive život vjere. Teško nam je prihvatiti gubitak nejakosti i djetinje vjere jer zajedno s njima htjeli ili ne htjeli ostajemo bez one naše djetinje zaigranosti i znatiželje koju opisujemo mislima ili sjećanjem kako je bilo tako lako vjerovati dok smo bili djeca i nije nam bilo teško. Sada u odraslosti vjere možda ne pronalazimo uvijek dovoljno entuzijazma, snage i volje da vjerujemo.

Kršćanstvo odrastanja nas kao proces „mijenjanja vjerničke kože“ postavlja pred pitanje: vjerujem li dovoljno sada kao odrastao vjernik i kršćanin ili je moja osobna vjera postala mlaka, a ja udaljen i hladan prema Bogu, ravnodušan prema Kristu? U odgovoru na ovo i slična pitanja povjerenje i naše razumijevanje povjerenja igra određenu ulogu. Ima li u meni povjerenja u Božje planove sa mnom, u Božju volju s mojim postojanjem? Ovo pitanje je izrazito napeto i teško u onim okolnostima života kada ne možemo prihvatiti nešto kao Božji plan, volju i znak jer nije nimalo lako objasniti kako nečiju smrt ili patnju ili umiranje ili cjeloživotnu muku vrednovati kao Božji dar, kao ono što od Boga dolazi i što treba prihvatiti.

Kako zajedno s našom osobnom vjerom odrastamo, primjećujemo da povjerenje prema Bogu podsjeća na onu zgodu hrvanja između Jakova i anđela u Starom zavjetu. Mi se borimo s Bogom. U sukobu smo s njim. Tražimo odgovore i tražimo objašnjenja. Kršćanstvo odrastanja koje je cjeloživotni proces, nešto što se ne okončava osim našom osobnom smrću, je proces „hrvanja“ s Bogom. Cjeloživotno razdoblje jačanja i slabljenja naše vjere i povjerenja u Boga, cjeloživotni dijalog i razgovor s Bogom, ali i to uključuje i razdoblja naše i Božje šutnje, razdoblja naše udaljenosti od Boga, pa čak i nevjere uslijed teško objašnjivih i teško prihvatljivih životnih događaja.

Onu Pavlovu misao o nejakosti i odraslosti treba razumjeti kao neprekinut proces i neprekinuto iskustvo vjere i vjerničkog življenja. Cijeli svoj život proživljavamo, doživljavamo, susrećemo i iskusit ćemo kršćanstvo odrastanja. Zadržati čvrsto i stabilno povjerenje u Boga i u Krista pomiruje na prvi pogled Isusov zahtjev da budemo kao djeca i Pavlovu misao i pouku o odrasloj vjeri. Istovremeno čvrsti i stabilni u svom povjerenju prema Bogu istovremeno mi jesmo i odrasli vjernici, ali i djeca Boga kojemu se s povjerenjem predajemo da nas vodi i kroz život prati i usmjerava.

dr. sc. Oliver Jurišić, župnik katedralne župe Srca Isusova u Sarajevu

Sveti Luka Evanđelist

18. listopada Crkva liturgijski časti svetoga Luku, pisca trećega evanđelja i Djela apostolskih, vjernog pratitelja svetoga Pavla, liječnika i kroničara koji nam je ostavio mnogobrojne detalje iz života apostola i prve crkvene zajednice. Iako sveti Luka nije izravno poznao Isusa Krista, nego je bio učenik apostola, svjedočanstvo vjere prve Crkve i svjedočanstvo vlastite vjere ostavio je zapisano u dvama spisima – Evanđelju po Luki i Djelima apostolskim.

Luka je rođen u Antiohiji. Bio je liječnik, pa je razumljivo što će i u svojim spisima davati na važnosti Isusovim čudesima, posebno izlječenjima, koje obično opisuje detaljnije i s većim emocionalnim naglascima. I drugi njegovi opisi događaja i osoba prve Crkve pokazuju da je sveti Luka bio vrlo osjećajan, a također se može uočiti velika preciznost kada su u pitanju povijesne okolnosti. U tom smislu upravo kod njega nalazimo veoma lijepe opise Marije i događaja iz Isusova djetinjstva, što njegovu Evanđelju još više daje na vrijednosti. Prema predaji, sveti Luka je bio i slikar koji je napravio više slika Djevice Marije, pa je stoga i razumljivo što se češće u umjetnosti prikazuje kako crta Gospu. Sveti Luka se štuje kao zaštitnik liječnika, bolesnika, slikara, umjetnika, pisara, mesara, staklara itd., a da je u hrvatskom narodu rado čašćen svetac svjedoče i mnogobrojne crkve posvećene njemu u čast. (mr. sc. Snježana Majdandžić-Gladić) Predaja kaže da je sliku „Majka Milosti“ – čudotvornu sliku Gospe Trsatske osobno naslikao sv. Luka evanđelist. (op. ur.)

Župni oglasi

1. Mjesec listopad posebno je posvećen Bogorodici Mariji; svetu krunicu i Gospine litanije molimo svakoga dana u 17.50 sati, prije večernje sv. mise.
2. **Ministrantski susreti** održavaju se subotom u 9.30;
3. U nedjelju, **24. listopada** obilježavamo (**SVJETSKI DAN MISIJA**) misijsku nedjelju. Nakon svake sv. mise prikupljat ćemo novčana sredstva za njih;
4. Euharistijsko klanjanje 19. listopada u 17.50 sati, a u četvrtak 21. listopada nakon večernje sv. mise klanjanje je tišini;
5. Od sljedeće nedjelje 24. listopada, pa sve do **spomendana svih vjernih mrtvih (Dušnoga dana)** imamo akciju. Ispred naše crkve moći ćete kupiti lampaše Caritasa i tako učiniti dobro djelo i za žive. Čineći dobro - činimo **DVOSTRUKO DOBRO**. 6. Ovogodišnji **krizmanici** imaju vjeronauk (katehezu) u subotu, 23. listopada u 11 sata;
7. Ovogodišnji **prvopričesnici** imaju vjeronauk (katehezu) kako je dogovoreno na roditeljskom sastanku;
8. **Novost u župi: U srijedu, 20. listopada započinjemo s muškom molitvenom zajednicom sv. Josipa. Pozivamo sve starije od 18 godina. Počinjemo sa sv. misom u 18.30 sati. Blagoslovit će se krunice i Novi zavjet, koje će svaki član dobiti te ćemo zajedno nakon sv. mise izmoliti krunicu.** Ciljevi zajednice: pobožnost sv. Josipu, zajednička molitva, angžiranje u karitativnim djelatnostima, promišljanje i produbljivanje duhovnosti muškaraca - muževa, molitva časoslova...
9. Zahvaljujemo svima koji svojim priložima pomažu radu župe. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe IBANHR2023400091110129755 ili donijeti osobno u župni ured.
10. Uzmite ponudeni tisak: GLAS KONCILA, MALI KONCIL, KANA, RADOSNA VIJEST i naš župni listić „Trnjanska ruža“.